

3. How many CCTV Cameras are there in London? [Електронний ресурс] Режим доступу: <https://www.cctv.co.uk/how-many-cctv-cameras-are-there-in-london/>

4. Rohith Vajhala, Rorith Maddineni, Preethi Raj Yeruva “Weapon detection in surveillance camera image” – Master thesis electrical engineering with emphasis on Signal Processing – Karlskrona, Sweden, 2016, С.1

5. YOLO: Real-Time Object Detection — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://pjreddie.com/darknet/yolo/>.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ

Якимчук Ю. В.,

к. психол. наук, доцент,

Хмельницький національний університет,

м. Хмельницький, Україна

Мотив – це властивість особистості, яка зсередини спонукає людину до певних дій. Межами мотиву є, з одного боку, потреба, а з іншої – намір щось зробити. Виходячи з цих меж Є. П. Льїн запропонував таку структуру мотиву.

Є. П. Льїн [1, с. 117] виділяє в структурі мотиву 3 блоки: блок потреб, блок внутрішнього фільтру та блок цілей. Ці три компоненти відповідають стадіям формування мотиву. Блок потреб включає в себе (1) біологічні, (2) соціальні, потреби та (3) усвідомлення необхідності (зобов'язаність). Блок внутрішнього фільтру складається з компонентів: (1) перевага за зовнішніми ознаками; (2) інтереси, схильності; (3) рівень претензій на щось; (4) оцінювання своїх можливостей; (5) урахування можливостей досягнення мети; (6) контроль моральності; (7) переконання, ідеали, цінності, установки, відношення. Компонентами блоку цілей є: (1) опремечена дія; (2) процес задоволення потреби; (3)

мета потреб. При цьому автор зазначає, що склад компонентів кожного конкретного мотиву може бути різним, тобто елементами мотиву можуть бути один чи кілька елементів кожного блоку; один із складників може бути головним, а інші – допоміжними. Тобто, в структурі мотиву присутні одразу кілька компонентів, що відбивають потреби, внутрішні установки, цілі. Таким чином, мотив за своєю сутністю є багатокомпонентним явищем. Такий погляд на мотив дає змогу краще зрозуміти поведінку людини як таку, що обумовлена відразу кількома причинами та цілями, індивідуальними психологічними особливостями. Для психології навчання таке розуміння мотиву дає ширші можливості для вивчення мотивації студентів, виявлення її індивідуальних рис та формування стійкої внутрішньої мотивації навчання.

Важливими характеристиками мотиву є його сила та стійкість. Сила мотиву є показником прагнення людини, показує інтенсивність мотиву. Сила мотиву обумовлена фізіологічними та психологічними факторами. До перших відноситься, наприклад, сила мотиваційного збудження, а до других – прагнення отримати бажані результати діяльності, розуміння смислу цієї діяльності, свобода творчості.

Стійкість мотиву оцінюється виходячи із того, як довго він спонукає людину до дії, чи зберігається він, якщо особистість зустрічається з певними труднощами на шляху до мети.

Для вивчення мотивації кожного окремого студента необхідно в'яснити його мотиви вибору професії. Вони визначають ставлення студентів до навчання та обумовлюють результати навчання, впливають на організацію самостійної роботи, на формування навичок самоосвіти [2, с. 159]. Найчастішими мотивами вступу до ВНЗ є зацікавленість та схильність до майбутньої професійної діяльності; перспективність професії з точки зору оплати та наявності вакансій; корисність цієї професії для суспільства; вірогідність вступу та отримання бюджетного місця; бажання знаходитися у колі студентської молоді; легкість навчання. Причому один із цих

мотивів може бути головним, а інші – супутніми. Найбільш мотивованими до навчання будуть студенти, головним мотивом до вступу яких був мотив зацікавленості та схильності до майбутньої професійної діяльності.

Основними мотивами навчання у студентів є професійні, особистісного престижу, прагматичні (наприклад, отримати диплом), пізнавальні. На успішність навчання в основному впливають професійний та пізнавальний мотиви [1, с. 265].

Отже, для формування мотивації навчання студентів у визначеному напрямку необхідно визначити, які мотиви керували студентом при виборі спеціальності, які мотиви навчання є провідними для особистості та брати до уваги психологічні особливості кожного студента.

Література:

1. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы. - СПб.: Питер, 2008. - 512 с.
2. Подоляк Л. Г., Юрченко В. І. Психологія вищої школи. - К.: Каравела, 2008. – 352 с.

УДК 376.433.016

Педагогічні науки

ЗНАЧЕННЯ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ДІТЕЙ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ

Якімова А.Ю.,

*студентка факультету психології та спеціальної освіти
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
м. Дніпро, Україна*

На сьогоднішній день постає гостра проблема в освітньому процесі, щодо залучення дітей з особливими освітніми потребами в соціальний простір. Головною умовою становлення особистості в соціальному просторі є формування вміння самостійності, комунікабельності, творчої уяви, мислення. Саме проектна